



**У Х В А Л А**  
**ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ**  
**ДРУГОГО СЕНАТУ**  
**КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

**про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Верби Миколи Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення пункту 4 частини другої статті 19 Кодексу адміністративного судочинства України**

м. К и ї в  
7 жовтня 2020 року  
№ 226-1(П)/2020

Справа № 3-187/2020(454/20)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Мойсика Володимира Романовича – головуючого,  
Городовенка Віктора Валентиновича,  
Юровської Галини Валентинівни – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Верби Миколи Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення пункту 4 частини другої статті 19 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача Юровську Г.В. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

**у с т а н о в и л а :**

1. До Конституційного Суду України звернувся Верба М.І. із клопотанням перевірити на відповідність частині п'ятій статті 55 Конституції

України (конституційність) положення пункту 4 частини другої статті 19 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс).

Згідно з положенням пункту 4 частини другої статті 19 Кодексу юрисдикція адміністративних судів не поширюється на справи „щодо відносин, які відповідно до закону, статуту (положення) громадського об'єднання, саморегульованої організації віднесені до його (її) внутрішньої діяльності або виключної компетенції, крім справ у спорах, визначених пунктами 9, 10 частини першої цієї статті“.

Із матеріалів справи вбачається, що Верба М.І. звернувся до Дніпропетровського окружного адміністративного суду з позовною заявою до Ради адвокатів Дніпропетровської області про визнання протиправними дій Ради адвокатів Дніпропетровської області щодо організаційно-технічного забезпечення, скликання та проведення конференції адвокатів Дніпропетровської області 7 грудня 2018 року та скасування рішення, прийнятого конференцією адвокатів Дніпропетровської області 7 грудня 2018 року та оформленого протоколом від 7 грудня 2018 року, в тексті якого зазначено, що конференцію проведено згідно з рішенням Ради адвокатів України „Про скликання конференції адвокатів Дніпропетровської області, затвердження Порядку висування та обрання делегатів конференції адвокатів Дніпропетровської області, Регламенту конференції адвокатів Дніпропетровської області та встановлення квоти представництва“ від 12 жовтня 2018 року № 161 та рішеннями Ради адвокатів Дніпропетровської області від 5 листопада 2018 року № 101, від 20 листопада 2018 року № 103; витребування у Ради адвокатів протоколу конференції адвокатів Дніпропетровської області від 7 грудня 2018 року.

Дніпропетровський окружний адміністративний суд ухвалою від 10 квітня 2019 року відмовив у відкритті провадження у справі, мотивуючи це тим, що вирішення спору належить до компетенції суду цивільної юрисдикції.

Третій апеляційний адміністративний суд постановою від 3 липня 2019 року апеляційну скаргу Верби М.І. залишив без задоволення, ухвалу Дніпропетровського окружного адміністративного суду від 10 квітня 2019 року – без змін.

Велика Палата Верховного Суду постановою від 6 травня 2020 року касаційну скаргу Верби М.І. задовольнила частково та вказала, що на спірні правовідносини, про які йдеться в позовній заяві, не поширюється не тільки юрисдикція адміністративних судів, а й компетенція судів інших юрисдикцій.

Суб'єкт права на конституційну скаргу вважає, що застосування в остаточному судовому рішенні положення пункту 4 частини другої статті 19 Кодексу призвело до порушення його права на захист, гарантованого частиною п'ятою статті 55 Конституції України.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); конституційна скарга має містити конкретні положення закону України, які належить перевірити на відповідність Конституції України, та конкретні положення Конституції України, на відповідність яким належить перевірити закон України, а також обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункти 5, 6 частини другої статті 55).

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що, порушуючи питання про визнання неконституційним положення пункту 4 частини другої статті 19 Кодексу, Верба М.І. обмежився цитуванням окремих норм Конституції України

та правових позицій Верховного Суду, що не може вважатися належним обґрунтуванням тверджень щодо його неконституційності у розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Отже, наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151<sup>1</sup>, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

**у х в а л и л а:**

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Верби Миколи Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення пункту 4 частини другої статті 19 Кодексу адміністративного судочинства України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.



**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ  
ДРУГОГО СЕНАТУ  
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**